

ADAM MICKIEWICZ

**Do Maryi
Szymanowskiej**

ADAM MICKIEWICZ

Do Maryi Szymanowskiej¹

Na jakimkolwiek świata zablysnęłaś końcu,
Tobie wieszczę, jak gwembry² indyjskiemu słońcu,
Chyłą czoła wieńczone w nieśmiertelne liście,
I arf³ tysiącem twoje opiewają przyjście.
Zdziwisz się, kiedy nagle z Cherubinów⁴ choru⁵,
Wyrwie się jakiś odgłos nieznanym i dziki
Pomiędzy tryumfalne pieśni i okrzyki,
Jako wieśniak pośrodku królewskiego dworu;
Ale śmiały i wszystkich roztrącać gotowy,
Pójdzie prosto ku Tobie i z duszą obejmie.
Królowo tonów! Ty go powitasz uprzejmie:
To Twój dawny znajomy — to dźwięk polskiej mowy.

Kobieta, Artysta, Muzyka

Polak, Słowo, Dźwięk

¹Maria Szymanowska (1789–1831) — z domu Maria Wołowska, pianistka i kompozytorka, żona Józefa Szymanowskiego, z którym miała troje dzieci: Romualda i Helenę (ur. 1811) oraz Cecylię (ur. 1812, przyszłą żonę Adama Mickiewicza); od wczesnego dzieciństwa niezwykle utalentowana, zyskała uznanie, koncertując w kraju, w Cesarstwie Rosyjskim i w całej zach. Europie, od Dreżna po Paryż i Londyn; przyjaźniła się z wybitnymi artystami epoki: Goethem, Mendelssohnem-Bartholdym, Rossinim i in.; Luigi Cherubini, dyrektor konserwatorium w Paryżu, będąc pod wielkim wrażeniem talentu Szymanowskiej, zadedykował jej swoją *Fantazję*; skomponowała kilkadziesiąt utworów, wśród których szczególną uwagę zwracają kompozycje fortepianowe: mazurki, polonezy, walce, nokturny i etiudy; zmarła podczas epidemii cholery w Petersburgu. [przypis edytorski]

²gwembr — pars, wyznawca mazdaizmu, staroirańskiej religii plemion medyjsko-perskich, zogniskowanej wokół kultu boga światła i dobra (Ahura Mazdy), której początek sięga VIII w. p.n.e., a wpływy obejmują zaratusztrianizm, łącząc się z wierzeniami hinduskimi i (starszym od mazdaizmu) kultem Mitry, boga-Słońca. [przypis edytorski]

³arfā — dziś: harfa. [przypis edytorski]

⁴cherubini (z hebr. *cherubim*: silni) — w tradycji judaistycznej i chrześcijańskiej istoty nadprzyrodzone, stojące wysoko w hierarchii bytów, znajdujące się w bezpośredniej bliskości Boga; tu również: żartobliwe nawiązanie do nazwiska Cherubiniego, wielbiciela talentu Marii Szymanowskiej. [przypis edytorski]

⁵choru — dziś: popr. forma: chóru. [przypis edytorski]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/mickiewicz-do-maryi-szymanowskiej>

Tekst opracowany na podstawie: Poezye Adama Mickiewicza wydane w setną rocznicę urodzin wieszczą 1798-1898, Tom II, Nakładem Wydawnictwa Dzieł Ludowych Karola Miarki, Mikołów [b.d.]

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z książki udostępnionej przez Aleksandrę Sekułę.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Dorota Kowalska, Paulina Oltusek.

Okładka na podstawie: **dorotkow**, CC BY-SA 4.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przeznacz 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Dołącz do **Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur** i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przeznacz darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.